

ΑΣ ΣΥΣΤΗΘΟΥΜΕ...

Αγαπητοί Φίλοι

Ό,τι κρατάτε στα χέρια σας αυτή τη στιγμή, θέλουμε να πιστεύουμε καταρχήν πως είναι τέκνο ώριμης σκέψης αλλά και πραγματικής και απο πολλές πλευρές διαπιστωμένη ανάγκης.

Είναι προϊόν επιδράσεων και επιρροών μακρόχρονης και πολύμοχθης πνευματικής περιπλάνησης στη διεθνή βιβλιογραφία, περιοδική και μη, αναφερόμενης τόσο σ' αυτό καθ'αυτό το γνωστικό αντικείμενο που υπηρετούμε όσο και σε ό,τι θα μπορούσε να καταστήσει την προσπάθεια μας περισσότερο επιστημονική και κατά συνέπεια περισσότερο αποτελεσματική. Σε μεγάλο μέρος της βιβλιογραφίας δεσπόζουν δυο ερωτήματα:

Τί Μαθηματικά θα διδάξουμε στη Μέση Εκπαίδευση και πώς θα τα διδάξουμε;

Η αναζήτηση απαντήσεων σ' αυτά τα ζητήματα την τελευταία δεκαετία του 20ου αιώνα αποτέλεσε κεντρικό άξονα προβληματισμού της παγκόσμιας Εκπαιδευτικής Μαθηματικής Κοινότητας.

Οι προσεγγίσεις που έχουν γίνει τη συγκεκριμένη περίοδο και συνεχίζουν να γίνονται, είναι περισσότερο επιστημονικές και ολοκληρωμένες απο ποτέ. Κι αυτό για πολλούς λόγους. Η ανάπτυξη των Γνωστικών Επιστημών τη δεκαετία του '90-2000, (έχει χαρακτηριστεί ως δεκαετία του εγκεφάλου), η ευχέρεια που η τεχνολογία εξασφάλισε στην εκπαιδευτική έρευνα και στην επικοινωνία των αποτελεσμάτων της, αλλά και η εκρηκτική μεγένθυση των παγκοσμίων κοινωνικών και οικονομικών προβλημάτων, των οποίων η αντιμετώπιση απαιτεί πλέον πολύ υψηλού επιπέδου στελέχη και εργαζόμενους με δημιουργική σκέψη και φαντασία, είναι μερικοί λόγοι που επέτρεψαν ή επέβαλλαν αντίστοιχα, προσεκτικότερη και επιστημονικότερη προσέγγιση των προβλημάτων της Μαθηματικής Εκπαίδευσης, (ας μην ξεχνάμε και την περιπέτεια των «Μοντέρων Μαθηματικών» του '60 και '70.)

Αυτή η παγκόσμια, αγωνιώδης θα 'λεγε κανείς, προσπάθεια της Μαθηματικής Κοινότητας για αναζήτηση απαντήσεων στα καίρια ερωτήματα που αναφέρθηκαννωρίτερα, έχει συμπαράσχει και την Ελληνική Μαθηματική Κοινότητα.

Οι περισσότερες εισηγήσεις και εργασίες των Συνεδρίων που οργανώνονται απο όλους τους φορείς (Ε.Μ.Ε., Πανεπιστημιακά Τμήματα και Τομείς Διδακτικής των Μαθηματικών, Τμήματα Δημοτικής Εκπαίδευσης κ.τ.λ.) τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας, αντανακλούν τόσο τον προβληματισμό όσο και την αγωνία όλων μας γύρω απο τα συγκεκριμένα ζητήματα.

Όμως αυτός ο προβληματισμός μένει εκεί. Καταγράφεται στα πρακτικά όλων των Συνεδρίων αλλά μάλλον όχι και σ' εκείνες τις συνειδήσεις που θάπρεπε να εγχαράσσεται. Οποιαδήποτε συνιστώσα της Μαθηματικής μας Εκπαίδευσης αυτό μαρτυρεί και καταδείχνει. Τα Αναλυτικά μας Προγράμματα για παράδειγμα, έργο δυστυχώς κλειστών

επιτροπών, δεν έχουν αποτυπώσει ούτε το παραμικρό δείγμα από το σύγχρονο προβληματισμό. Τα νέα βιβλία των Μαθηματικών το ίδιο. Αν και η συγγραφή τους στοιχίζει πολλές χιλιάδες ευρώ, το νέο που «κομίζουν» δεν είναι υπερβολή να ισχυριστεί κανείς, ότι εξαντλείται σε μια φλύαρη και αμφιλεγόμενη πολυχρωμία. Η έλλειψη ιδεών και φαντασίας, η θεοποίηση της «πεπατημένης», του εμπειρισμού και της αυτάρκειας, το γύρισμα της πλάτης στα συμπεράσματα των σύγχρονων ερευνών και των προσπαθειών εκσυγχρονισμού των Μαθηματικών στη Μέση Εκπαίδευση, από χώρες που διαθέτουν οργανωμένη Εκπαιδευτική Έρευνα, είναι στοιχεία τόσο εμφανικά, που όχι μόνο εφησυχασμό δεν δικαιολογούν, αλλά επιβάλλουν και νομιμοποιούν πολλές επιφυλάξεις, πνεύμα αντίστασης και υπέρβασης και ανάληψη πρωτοβουλιών στην καθημερινή διδακτική πράξη.

Σ' αυτά τα πλαίσια, το παρόν, έρχεται να σταθεί δίπλα στους μαχόμενους εκπαιδευτικούς –μαθηματικούς ως ένα βήμα έντιμου και ακηδεμόνευτου διαλόγου, μια πύλη ανοικτή σε νέες, σύγχρονες αντιλήψεις γύρω από τα Μαθηματικά και τη διδασκαλία τους στη Μέση Εκπαίδευση, σαν ένας φιλόξενος χώρος που επιθυμεί και στοχεύει να καλύψει πολλές ανάγκες, ανησυχίες και αναζητήσεις επιστημονικού, επιστημολογικού και διδακτικού ενδιαφέροντος.

Είναι ίσως περιττό να τονίσουμε ότι η απόπειρα μας δεν ανταγωνίζεται κανένα έντυπο, κανένα βοήθημα, κανένα εγχειρίδιο.

Πιστεύουμε απόλυτα πως υπάρχει ένα κενό και ότι υπάρχουν σοβαροί λόγοι για να καλυφθεί. Το τι είδους κενό εννοούμε και πως θα εργαστούμε για την κάλυψή του θα γίνει περισσότερο κατανοητό με μια γρήγορη ματιά στις σελίδες που ακολουθούν. Κι αυτό ίσως κάνει περιττή κάθε περαιτέρω προσπάθεια αυτοσυστάσεων και αυτοπροσδιορισμού...

Τελειώνοντας, θερμές ευχαριστίες σ' όλους τους φίλους - συνεργάτες του παρόντος, που χωρίς την ενθάρρυνση και την ουσιαστική βοήθειά τους, ό,τι κρατάτε στα χέρια σας αυτή τη στιγμή θα παρέμενε για πάντα στο χώρο της φαντασίας και του ονείρου.

Επίσης ευχαριστώ πολύ την οικογένειά μου για την μεγάλη κατανόηση όλο τον τελευταίο χρόνο. Ιδιαίτερα τον Λευτέρη και για την ουσιαστική του βοήθεια στο διάστημα της προετοιμασίας του τεύχους τον τελευταίο μήνα.

Θα ήταν όμως παράλειψη αν ξέχναγα τους (πιστούς) μαθητές μου, που κάθε Σάββατο για τρίτη χρονιά φέτος με ακούν και τους ακούω με αμείωτο ενδιαφέρον. Τους ευχαριστώ όλους θερμά.

Τέλος θέλω να ευχαριστήσω το προσωπικό των εκδόσεων ΔΙΗΝΕΚΕΣ την κ. Καίτη Αλεξοπούλου, το κ. Νίκο Αλεξόπουλο, τον κ. Νίκο Χατζόπουλο, τον Γιώργο, τη Ζωή και τη Μαρία για την εξαιρετική τους προσπάθεια στη δημιουργία ενός εντύπου που και αισθητικά να σέβεται τον αναγνώστη του.

Β.Ε.Βισκαδουράκης

Μαθηματικός, Μ.εδ.Διδακτικής και Μεθοδολογίας των Μαθηματικών.

Ενιαίο Πειραματικό Λυκ. Ιωνιδείου Σχολής Πειραιά.